

ARCHI TECTURE WEEK

100^{let}

československé
a
pražské
architektury

12. ročník mezinárodního festivalu moderní a současné architektury

Galerie Mánes a Národní technická knihovna

15 . 9 . 2018 - 10 . 10 . 2018

Výstavní síň Mánes

1928–1930

Masarykovo nábřeží 250/1, Praha 1

Spolek výtvarných umělců Mánes si pořídil vlastní budovu s galerií a potřebným zázemím pro spolkovou a společenskou činnost v roce 1930, po 43 letech od svého založení (1887). Myšlenkou na vlastní výstavní prostory se spolek zabýval již od roku 1923. V té době měl již za sebou celou řadu úspěšných výstav českých i zahraničních umělců, které pořádal v zapůjčených, pronajatých či provizorních prostorech. Přibližně v té době Pražská obec vykupovala mlýny a sklady podél Vltavy. Za účelem postavení vlastní spolkové a společenské budovy, zakoupil SVU Mánes od města v roce 1926 pozemek náplavky, na němž stály Šítkovské mlýny. Zároveň ale musel splnit podmínky města, že Šítkovské mlýny zbourá na vlastní náklady a že pod novou budovou poteče řeka. Spolek ustavil ze svých členů stavební komisi, jejímž předsedou se stal architekt Josef Gočár. Dalšími členy komise byli Otto Gutfreund, Karel Dvořák, Emil Filla, Josef Groh, Bohumil Kafka, Antonín Matějček a V. V. Štech. Vypracováním projektu nové budovy byl pověřen architekt Otakar Novotný. V roce 1927 byly zahájeny velmi obtížné a nákladné bourací práce základového zdiva Šítkovských mlýnů, přičemž došlo k narušení statiky již dříve nakloněné Šítkovské vodárenské věže. Ta byla následně obezděna mohutným železobetonovým věncem, aby se zabránilo jejímu dalšímu vychýlení z osy. Na financování celé stavby se podíleli členové SVU Mánes, úvěrem i svými úsporami, část prostředků věnoval prezident Masaryk, část poskytl stát a také mecenáši Otto Petscheka Louis Rothschild. Přesto byla stavba, po svém dokončení v roce 1930, zatížena dluhem, který byl splacen až tři roky po skončení 2. světové války. Požadavek na volně tekoucí řeku pod budovou vyřešil architekt Otakar Novotný tak, že budovu umístil na železobetonový most, kterým překlenul pravé rameno Vltavy, obtékající Slovanský ostrov. Samotnou budovu architekt navrhl jako funkcionalistický, nízký kvádr s velkými prosklenými plochami. Kontrastem hladké, světlé omítky budovy s tmavým zdivem renesanční vodárenské věže umocnil celkový výtvarný dojem. Vodárenská věž s charakteristickou cibulovitou střechou se stala výraznou dominantou celého komplexu. Samotná stavba budovy byla zahájena 10. července 1929, stavební práce řídila firma Matěje Blechy. 30. října 1930 předal předseda stavební komise Josef Gočár budovu SVU Mánes. V interiéru budovy byl ústředním prostorem velký výstavní sál o ploše 300 m², dále zde byla prostorná hala, z níž byl velkou prosklenou plochou výhled na Národní divadlo. Kromě toho se zde nacházela klubovna, menší výstavní a přednáškové místnosti a také zázemí pro rozsáhlou ediční činnost spolku. Restaurace s terasou, na jejíž výzdobě se podílel malíř Emil Filla, kavárna, cukrárna, bar, obchod a další prostory uvnitř budovy byly využívány komerčně a z jejich pronájmů byl splácen úvěr na pořízení stavby.

Architekt: Otakar Novotný

Stavebník: Spolek výtvarných umělců Mánes

Majitel: Nadace českého výtvarného umění



doc. ing. arch. Radomíra Sedláková, CSc.

ČVUT v Praze, obor architektura; Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, obor estetika, postgraduální studium; Ústřední ústav teorie a dějin architektury v Moskvě, vědecká příprava teorie architektury

1974–1984 Výzkumný ústav výstavby a architektury, Kabinet teorie architektury, kde se věnovala metodologii architektonické kritiky

1986 založila sbírku architektury v Národní galerii v Praze a od té doby její kurátorkou; připravila 3 desítky výstav o české architektuře

od 1995 přednáší dějiny architektury, do 2004 na fakultě architektury Technické univerzity v Liberci, do roku 2007 na Fakultě architektury Slovenské technické univerzity, od roku 1999 na Stavební fakultě ČVUT

100 let
**československé
a r c h i t e k t u r y**

1923 - 1939

1923

Pavel Janák: krematorium v Pardubicích

1924 - 25

Josef Gočár: Banka čs. Legií v Praze

1923 - 1925

Thilo Schoder: Strossova vila v Liberci

1925

Jiří Kroha: Státní průmyslová škola v Mladé Boleslavi

1925

Oldřich Tyl, Josef Fuchs: Veletržní palác v Praze

1924 - 1926

Josef Gočár: soubor škol v Hradci králové

1926

Bohuslav Fuchs: Hotel Avion v Brně

1925 - 1927

Ludvík Kysela: Lindtův dům v Praze

1923 - 1928

Antonín Engel: Filtrační stanice vody v Podolí v Praze

1928

Různí autoři: Soubor pavilonu pro Výstavu soudobé kultury v Brně

1928

Peter Behrens: Synagoga v Žilině

1927 - 29

Jaromír Krejcar: Gibiánova vila v Praze

1930

Mojmír Kyselka: Masarykova dívčí a chlapecká škola v Brně

1930

Ludwig Mies van der Rohe: vila Tugendhat v Brně

1930

Adolf Loos: Müllerova vila v Praze, Vladimír Karfík: Dům služeb Baťa v Bratislavě

1930 - 1931

Erich Mendelsohn: Obchodní dům Bachner v Moravské Ostravě

1928 - 1932

Josip Plečnik: kostel nejsvětějšího srdce Páně na Vinohradech v Praze

1931 - 1932

Josef Polášek: Masarykova kolonie bytových domů bankovních úředníků v Košicích

1930 - 1932

Jaromír Krejcar: Sanatorium Machnáč v Trenčianských Teplicích

1932

František Lydie Gahura: Památník Antonína Bati ve Zlíně

1932

Fridrich Weinwurm, L. Vecsei: komplex bytových domů Unitas v Bratislavě

1929 – 1933

Výstavní kolonie Baba v Praze

1933

Vladimír Karfík: Společenský dům ve Zlíně

1933

Emil Belluš: Kolonádový most v Pešťanech

1933

Klement Šilinger: Internát Lafranconi v Bratislavě

1929 - 1934

Josef Havlíček, Karel Honzík: Všeobecný penzijní ústav v Praze

1932 - 1934

Adolf Benš: letiště Praha – Ruzyně

1931 - 1935

Jan Gillar: Francouzské školy v Praze

1934 - 1935

Kamil Roškot: Divadlo v Ústí nad Orlicí

1934 - 1935

František Albert Libra, Jiří Kan: Masarykovo sanatorium pro léčbu TBC ve Vyšných Hágách

1935

Ch. Ludwig, E. Spitzer, A. Danielis: obchodní a bytový dům Manderla v Bratislavě

1938

Emil Belluš: Automatický mlýn v Trnavě

1936 - 1939

Josef Hrubý, Josef Kittrich: Obchodní dům Bílá labuť v Praze

1929 - 1940

Jaroslav Fragner: Elektrárna ESSO v Kolíně

1940 - 1992

1938 - 1940

František Albert Libra: Továrna AGA v Praze

1941 - 1942

Ferdinand Čapka, Mikuláš Šesták: Mětská tržnice v Žilině

1949

Vladimír Karfík: kostel v Partyzánském

1947 - 1951

Josef Havlíček, Josef Hrubý, František Kerhart: Mlékárna ve Strakonících

1951

Jiří Voženílek: Kolektivní dům v Gottwaldově

od 1951

Různí: Nová socialistická Ostrava (ostrava Poruba)

1947 - 1952

Bedřich Rozehnal: Dětská nemocnice v Brně

1951 - 1952

Josef Havlíček a kol.: Výškové obytné domy v Kladně – Rozdělově

1951 - 1953

Emil Belluš: Internát Mladá Garda v Bratislavě

1954 - 1955

Josef Krauz a kol.: Kulturní dům v Ostrově

1952 - 1956

Jiří Kroha, David Turzonov: Nové socialistické město Nová Dubnice

1953 - 1956

František Sammer: obytný soubor Plzeň – Slovany

1946 - 1958

Václav Hlinský, Evžen Linhart: Kolektivní dům v Litvínově

1956 - 1958

František Cubr, Josef Hrubý, Zdeněk Pokorný: Čs. Výstavní pavilon na EXPO '58 v Bruselu

1959

Ferdinand Lederer, Zdeněk Alexa, Zdeněk Denk: Pavilon Z na Výstavišti v Brně

1957 - 1960

Martin Kusý a kol. Fakulta strojního inženýrství v Bratislavě

1960

Miloslav Spurný: Správní budova BVV v Brně

1959 - 1962

Jozef Chovane: Sportovní hala na Pasienkach v Bratislavě

1961 - 1963

Karel Prager: Ústav makromolekulární chemie v Praze

1961 - 1966

Vladimír Dedeček, Rudolf Miňovský: Vysoká škola zemědělská v Nitře

1966 - 1967

Miroslav Řepa, Vladimír Pýcha: Čs. Pavilon na EXPO '67 v Montrealu

1967

Zdeněk Vávra, Karel Suda: Restaurace Dubina v Domažlicích

1966 - 1968

Karel Filsak, Jiří Louda, Jan Šrámek: Čs. Velvyslanectví v Brazílii

1967 - 1968

Ferdinad Milučký: Krematorium v Bratislavě

1965 - 1969

Dušan Kuzma s Jozefem Jankovičem: Památník a muzeum SNP v Banské Bystrici

1967 - 1969

Jan Šrámek, Jan Bočan, Zdeněk Rothbauer: Čs. Velvyslanectví v Londýně

1967 - 1969

František Maria Černý: dostavba věží kostela v Emauzích

1971

Bohumil Böhm: Plavecký stadion v Českých Budějovicích

1969 - 1971

Viktor Rudiš, Vladimír Palla: Čs. Výstavní pavilon na EXPO '71 v Osace

1964 - 1968 - 1973

Ivan Matušík: Obchodní dům a hotel Kyjev v Bratislavě

1973

Pavel Kupka, Bohumil Blažek, Karel Nepraš: Smuteční obřadní síň ve Svitavách

1973

Josef Batelka: Smuteční obřadní síň v Klenčí

1964 - 1974

Karel Hubáček, Zdeněk Patrmann: Televizní věž s hotelem na Ještědu

1966 - 1974

Karel Prager, Jiří Albrecht, Jiří Kadeřábek: Rekonstrukce a dostavba Národního shromáždění v Praze

1967 - 1974

Vladimír a Věra Machoninovi: Hotel Thermal v Karlových Varech

1963 - 1975

Dušan Kuzma, Anton Cimmermann: Matice slovenská v Martině

1967 - 1976

Václav Aulický, Jiří Eisenreich, Ivo Loos, Jindřich Malátek: Budova tranzitního plynovodu a okolí v Praze

1974 - 1977

Zdeněk Kuna a kol.: Budova Motokovu v Praze

1969 - 1979

Vladimír Dedeček: Dostavba Slovenské národní galerie v Bratislavě

1972 - 1982

Jan Šrámek, Alena Šrámková: Dům ČKD v Praze

1972 - 1982

Jan Línek, Vlado Milunič: Domov důchodců v Praze – Bohnicích

1966 - 1983

Pavel Švancer: Krytý bazén v Liberci

1967 - 1983

Ivo Klimeš: Divadlo v Mostě

1978 – 1984

Ján Bahna a kol.: Obchodní dům Ružinov v Bratislavě

1984

Jiří Suchomel, Emil Prikryl, John Eisler: Bytový dům pro IBA Berlín

1987

Martin Rajniš a DAStudio: Dětské zdravotní středisko na Malvazinkách v Praze

1977 - 1988

Tomáš Brix, Martin Kotík, Václav Králíček: Objekty občanského vybavení na Jihozápadním Městě v Praze

1986 - 1988

Karel Hunáček, Otakar Binar: Kulturní dům s kolonádou v Teplicích

1988

Jiří Suchomel: Česká pojišťovna v Teplicích

1988 – 1989

Tomáš Kulík, Jan Louda, Zbyšek Stýblo: vybavení vodáckého areálu v Račicích

1989

Michal Brix: Vybavení lázeňského parku v Mariánských Lázních

1990 - 1991

Tomáš Kulík, Jan Louda, Jindřich Smetana, Zbyšek Stýblo: divadlo Spirála v Praze

1990 – 1993

Albert Rybarčák: Římskokatolický kostel ve Vojkovicích

1990 - 1992

Martin Němec, Ján Stempel: Čs. Výstavní pavilon na EXPO '92 v Seville

Před sto lety vznikl nový stát. Kromě jiného to byla událost, která podnítila cestu k nové architektuře. Takové, která nezatížena minulostí by reprezentovala novou demokratickou společnost. Po prvních letech pokusů o vytvoření národního stylu se architektura v Československu velmi rychle napojila na pokroková evropská hnutí. Doby 20. let hledala cestu k novému architektonickému výrazu, jednoduchému, logickému, racionálnímu. Československo brzy hrálo prim. Rychle se vytvořila centra nového architektonického myšlení – vedle Prahy to bylo Brno a Zlín, na Slovensku se jen v krátkém opoždění přidala Bratislava a Košice. 30. léta již znamenala rozkvět pečlivě vypěstovaného vsutku moderního slohu a nová architektura se po zemi rozprostírala téměř pravidelně, k do té doby rozvíjejícím se centrům přibyla soustředěna nová výstavba v oblasti Vysokých Tater.

Konec 30. let znamenal rozpad společného státu, v české části byla na celou dobu válečnou, tedy první polovinu 40. Let vyhlášena stavební uzávěra. Po válce nejprve nastala doba obnovy zničených sídel a následně doba zcela změněného společenského systému. I v nesvobodné době je však architektura potřebná – a architekti se vždy snažili o co nejlepší návrhy, bez ohledu na to, že museli projít po celé zemi dobou historizujícího tradicionalismu, která poznamenala především stavby pro bydlení, nově vznikající města i menší sídla. Ve zcela nemoderním výrazu však dokázala vytvořit zajímavé prostředí vycházející z dobrých tradic klasicistních celků. Od konce 50. let však již architektura v celé zemi spěchala napravit si pověst a navázat na předválečné tradice evropské úrovně. Konec 60. let ji zastihl ve skvělé kondici, se spoustou špičkových projektů, z nichž však jen některé bylo možno realizovat.

V dalším období změn společnosti se pozornost soustředila především na nikdy nekončící a nemenšící se potřebu staveb pro bydlení, v nichž však převládla montovaná technologie, která byla projevem vulgarizace modernistických tendencí. Architektura se od 70. let rozdělila na stavby nebytové a na hromadnou bytovou výstavbu. V ní zůstaly malé, ale přece jen možnosti urbanistických kompozic, stavby nebytové poskytovaly aspoň někde možnost k individuálnímu tvořivému výkonu – a pak vznikly stavby, které lze dodnes označit za vynikající; ukázky brutalismu, technologické moderny, postupně také postmodernismu ... Od poloviny 80. Let bylo v architektuře možno sledovat, že probíhá společenské uvolňování, že doba se chýlí k další změně.

Po roce 1990 se architektura doslova rozlétna, opojena téměř neohraničenou volností tvoření, které bylo uvolněno z pout státem řízených projektových ústavů, které bylo podníceno málem zapomenutou skupinou soukromých investorů. Otevřela se nejrozličnějším vlivům, aby poměrně rychle našla svůj jasný styl – nové pojetí funkcionalismu, poetismu a postupně až minimalismu, jako by z toho opojného uvolnění pochopila, že tradice je tady svým způsobem velmi přísná. V té době se však z jednoho staly dva státy, rozpadly se 70 let budované vazby a ukázalo se, že obě země sice skvěle fungovaly jako architektonický celek, ale ještě lépe fungují jako dvě nezávislé jednotky. Bylo to možná zprvu zvláštní překvapení, ale odpovídá to nové společenské situaci. Přesto léta architektonického propojení jsou dodnes ctěna.

Stoletá cesta československé a následně české a slovenské architektury je vzrušujícím odrazem stoleté historie, již stojí za to připomenout.

Výstava, která ji připomene, bude dělena v historických etapách (1918 – 1928; 1929 – 1940; 1945 – 1958; 1959 – 1989; 1989 – 2018). Fotografie, videa a architektonické modely představí nejvýznamnější objekty z obou dnešních států v jejich významných celcích, jak podle zeměpisné polohy (např. Brno, Zlín, Bratislava, Vysoké Tatry v první etapě), tak podle typologie s důrazem na stavby pro bydlení (bytové domy, rodinné domy, řešení bytové nouze 30. let, poválečné budování nových měst, sídlištní epocha, rozpad státního zájmu na bydlení), stejně jako podle stylového zaměření (od rondokubismu k poetismu a funkcionalismu, přes etapu historismu tzv. socialistického realismu k technologické moderně a dál k brutalismu, civilismu, high-tech přes postmodernismus až k novofuncionalismu a jeho doprovodným směrům).

100 let
p r a ž s k é
architektury

Před sto lety se stala po dlouhé době opět hlavním městem samostatného státu. Tehdy začalo její systematické budování do podoby, která jejímu (staro)novému poslání měla odpovídat. Trvá dodnes. Pražská architektura, která je považována za živoucí učebnici architektury, psanou plynule od 10. Století, dala městu dobrý základ, na němž bylo možno novou roli města skvěle utvářet.

Dějiny uplynulých 100 let architektury v Praze ukazují velkou rozmanitost – město budovalo reprezentační stavby stejně jako stavby pro bydlení všeho druhu, od výjimečných vil až k domům s malými byty, stavby sportovní stejně jako kulturní. Stavělo domy nové, ale stejně tak věnovalo pozornost rekonstrukcím toho, co zde zbylo z minulosti. Vývoj pražské architektury, sledovaný v jednotlivých etapách jde nečekaně plynule a skoro až jednotně. Je v něm vidět, že Praha je městem v srdci Evropy a i v dobách nepřejících si dokázala udržet kontakt s evropským děním. I v dobách, kdy nemohla a nesměla stavět, udržovala si hloubavé přemýšlení o architektuře. Dokázala reagovat na rodící se nové směry – od funkcionalismu až k postmodernismu, stejně jako dokázala reagovat na nové konstrukce, nové materiály od betonu a oceli až k lehkým materiálům. I tam, kde dostala úkoly nespelnitelné (vyřešíme bytovou nouzi), pokoušela se hledat a prosazovat řešení, která odpovídala době (byť v téměř půlstoletí bylo obtížné vzdorovat diktátu nejen politickému, ale stejně tak ekonomickému a prováděcímu).

Pražská architektura se dá číst jako napínavá kniha, která ukazuje, jak se proměňovala společnost, čemu kdy dávala přednost, co ji nejvíce zajímalo, v jaké byla ekonomické, ale stejně tak kulturní situaci. Procházíme městem, všímáme se jednotlivých domů a dozvídáme se, jak společnost žila. Kde a jak bydlela, kde a jak pracovala, nakupovala, jak a kde se bavila, jak se její prostor zvětšoval, vzdálenosti rostly a pohyb se zrychloval.

Staveb za uplynulých 100 vzniklo samozřejmě veliké množství. Rozmanité kvality, různě rozložené v čase. Pokusili jsme se vybrat stovku z nich tak, aby vytvořila dynamický obraz života města. Nejde jen o stavby samé – v mnoha z nich se odehrávaly a dosud odehrávají např. významné a oblíbené kulturní akce ... Zahrnuli jsme do výběru i velké práce rekonstrukční, takové, které ukázaly pozapomenutou tvář města a takovou, které do staveb, jejichž funkce už téměř vymizela, vnesly novou náplň a novou přitažlivost. Nesnažili jsme se o výběr, o zamlčování určitých etap, kterými se třeba tak úplně nepyšníme – v Praze byly, Prahu poznamenaly, Praha s nimi žije.

Stavby chceme představit nejen jako strnulá architektonická díla, ale tam, kde to je zajímavé, kde to je přitažlivé, také s tím, co se odehrávalo v nich. Kam se chodilo do kaváren, kde vznikaly a kde se promítaly filmy, kde se hrálo divadlo a kam se chodilo na výstavy nebo nakupovat ...

Architektura je ovšem nejlépe srozumitelná na místě, kde stojí, kde skutečně žije. A tak k výstavě budou patřit cílené procházky městem – třeba srovnat si, jaké bydlení bylo moderní v té které době, kde bylo největší soustředění kin, jak byla v duchu středověké tradice doplňována soustava městských pasáží, jak postupně rostly studentské kampusy, jak Praha vítala ty, kdo do ní přijížděli či přilétali, jak se Pražané po městě pohybovali či kde se odehrávaly největší masové sportovní aktivity.

Naučit se chápat, že sto let samostatného Československa je zároveň sto let budování moderního hlavního města.

1919 - 1939

1919

Otakar Novotný: Učitelské bytové domy

1920 a dál

Josip Plečnik: Úpravy na Pražském hradě

1923

Josef Gočár: Banka čs. legií v Praze (Divadlo Archa)

1922 - 1925

Pavel Janák: Pojišťovna Riunione Adriatica di Sicurta v Praze
(rekonstrukce podzemí. 1960: Laterna Magika, 1995: Divadlo bez zábradlí
+
Galerie kritiků v patře) 43. 1925: Jaromír Krejcar: Palác Olympic - projekt

1923 - 1953 (projekt)

Antonín Engel: areál ČVUT v Dejvicích (ČVUT + VŠCHT)

1923 - 1928

Antonín Engel: Pražská vodárna (obě etapy)

1924 - 1928

František Roith: Městská knihovna s bytem primátora (GHMP – rekonstrukce 1995)

1925

Bedřich Feuerstein: Vojenský zeměpisný ústav

1925 - 1928

Oldřich Tyl, Josef Fuchs: Budova Pražských vzorkových veletrhů (+ rekonstrukce pro NG)

1925 - 1927

Ludvík Kysela: Lindtův dům

1926

František A. Libra: Edisonova transformační stanice

1926 - 1932

Jan Zázvorka: Národní památník na Vítkově

1927 - 1929

Evžen Linhart: Vlastní vila

1927 - 1929

Jaromír Krejcar: Gibiánova vila

1928 - 1930

Adolf Loos: Müllerova vila

1929 - 1934

Josef Havlíček, Karel Honzík: Všeobecný penzijní ústav

1929 - 1933

Pavel Janák: Výstavní kolonie Baba

1930 - 1937

F. A. Libra, J. Kan: Domy s nejmenšími byty Obce pražské v Holešovicích (Osadní ulice)

1930

Max Urban: Terasy na Barrandově + 1931: Filmové ateliéry

1931 - 1935

Jan Gillar: Francouzské školy

1932 - 1934

Adolf Benš: Letiště Praha - Ruzyně

1932 - 1938

Ferdinand Balcárek, Karel Kopp: Strahovský stadion

1934 - 1935

Oldřich Starý: Dům svazu čs. díla v Praze

1934 - 1935

Jaroslav Fragner: Palác pojišťovny Merkur

1935 - 1938

František Roith: Živnobanka (dnes Národní banka)

1936 - 1938

Richard Podzemný: „Skleněný“ palác v Praze

1937 - 1939

Antonín Černý, Bohumír Kozák: Palác Broadway (kino)

1938 - 1939

Josef Hrubý, Josef Kittrich: Obchodní dům Bílá labuť v Praze

1946 - 1990

1946 - 1968

Jaroslav Fragner: Rekonstrukce a dostavba Karolina (UK)

1947 - 1949

František Jech, Hanuš Mayer, Karel Storch: Sídliště Solidarita

1948

Jiří Kroha: Slovanská zemědělská výstava v Praze

1952 - 1958

Jaroslav Fragner: Obnova Betlémské kaple

1953 - 1957

František Jeřábek: Hotel International v Praze

1954 - 1957

Antonín Tenzer: Hotel Jalta v Praze

1958 - 1967

František Čermák, Gustav Paul: Elektrotechnická a strojní fakulta ČVUT

1958 - 1965

Richard Podzemný: Plavecký areál v Podolí

1959 - 1967

Josef Polák, Vojtěch Šalda: Experimentální obytný soubor Invalidovna

1959 - 1968

Karel Filsak, Karel Bubeníček, Jiří Louda, Jan Šrámek, Jaroslav Mayer, Vladimír Ustohal, Antonín Vaněk: odbavovací hala letiště Praha - Ruzyně

1960

Restaurace Praha – EXPO '58 (+ pavilon na Výstavišti + Laterna magica)

1960

František Cubr, Josef Hrubý, Jaroslav Kándl, Viktor Formáček: Studentské město na Strahově

1961 - 1970

Jiří Holý: hlavní budova České televize

1961

Aleš Bořkovec, Vladimír Ježek: Obytný soubor Novodvorská

1962 - 1963

Josef Hlavatý, Jaroslav Zbořil: Rekonstrukce purkrabství pražského Hradu na Dům čs. dětí

1963

Karel Prager: Ústav makromolekulární chemie ČSAV v Praze

1964 - 1976

František Cubr, Josef Hrubý, Josef Pilař: Rekonstrukce Jiřského kláštera pro NG

1965

Stanislav Franc, Luděk Hanf: Studentská menza v Praze na Strahově

1967 - 1973

Karel Prager, Jiří Albrecht, Jiří Kadeřábek:
Rekonstrukce a dostavba Federálního shromáždění v Praze (dnes NM)

1967

metro

1968 - 1975

Viktor Tuček: Obytný soubor Ďáblice

1969 - 1975

Věra a Vladimír Machoninovi: Obchodní dům Kotva

1965 - 1968

František Maria Černý: Dostavba věží kostela v Emauzích v Praze

1967 - 1974

Karel Filsak, Karel Bubeníček, Jaroslav Švec: Hotel Intercontinental

1969 - 1974

(1 trasa) pražské metro

1971

Josef Danda, Jan Bočan, Alena Šrámková, Jan Šrámek: Nová odbavovací hala Hlavního nádraží

1975

John Eisler, Miroslav Masák, Martin Rajniš: Obchodní dům Máj v Praze

1972 - 1977

Václav Aulický, Jiří Eisenreich, Ivo Loos, Jindřich Malátek: areál Transgasu a FMPE

1972 - 1981

Jan Šrámek, Alena Šrámková: Dům ČKD Na Můstku

1975 - 1977

Stanislav Franc a spol.: Koopol ve Veleslavíně

1975 - 1977

Zdeněk Kuna a spol.: Budova Motokovu v Praze

1972 - 1982

Jan Línek, Vlado Milunič: Domov důchodců v Bohnicích

1977

Jiří Siegel: Sportovní hala na Folimance

1979

Zdeněk Kuna: Omnipol

dokončen 1981

Jaroslav Mayer, Vladimír Ustohal, Antonín Vaněk: Palác kultury - Kongresové centrum

1981

Věra Machoninová: DBK

Zdeněk Vávra: rekonstrukce Národního divadla

1983

Karel Prager: Nová scéna

1983

Pavel Kupka: Dostavba okolí Národního divadla

dokončeno 1986

Tomáš Brix, Martin Kotík, Václav Králíček: Nákupní středisko Luka a pošta ve Stodůlkách

dokončeno 1986

Josef Hlavatý, Karel Kunca: rekonstrukce Anežského kláštera pro NG

1987

Martin Rajniš a D.A. Studio: Dětské zdravotní středisko na Malvazinkách

1987 - 1990

Ladislav Lábus, Alena Šrámková: Nákupní středisko Lužiny

1990 - 2017

1991

Pavel Kupka: rekonstrukce Lichtenštejnského paláce pro HAMU

1991

Tomáš Kulík, Jan Louda, Jindřich Smetana, Zbyšek Stýblo: Divadlo Spirála

1992

Karel Prager: Rekonstrukce Rudolfina

1991

Zdeněk Hölzel, Jan Kerel: Škola na sídlišti Barrandov

1992

Petr Keil: Hotel Hoffmeister

1993

Martin Kotík, Václav Králíček: IBC Těšnov

1995

Vlastimil Vagaday, Jiří Javůrek, Slavomír Vlk: Transgas v Hostivaři

1995

Jiří Střítecký, Martin Krupauer: Česká advokátní komora

1996

Vlado Milunič, Frank Gehry: Tančící dům

1996

Jan Hančl: Podnik výpočetní techniky

1996 - 2000

Karel Prager: Obytný soubor U Kříže + UK

1997

Jan Stašek, Zuzana Stašková: Místní úřad Praha – Řepy

1997

Michal Brix, Petr Franta: Letiště v Praze - Ruzyni

1998

Václav Králíček: první budova Metrostavu v Karlíně
Jakub Cigler: The Park v Chodově

2000

Stanislav Fiala: MUZO ve Strašnicích

2001

Jean Nouvel: Zlatý Anděl
Ricardo Bofill: rekonstrukce Corso Karlín

2001

Ricardo Bofill: rekonstrukce Corso Karlín

2003

Ladislav Lábus: rekonstrukce paláce Langhans

2002 – 2008

Ivan Kroupa: DOX

2006

A.D.N.S.: Studiová budova Českého rozhlasu

2006

Šafer – Hájek architekti: Rekonstrukce parku a usedlosti Ladronka

2007

Josef Pleskot: Ústředí ČSOB v Radlicích

2011

Jiří Hejda, Per Malinský, Richard Doležal: Main Point (galerie Kooperativy)

2010

Alena Šrámková: Fakulta architektury ČVUT

2008

Roman Brychta – Projektil architekti: Národní technická knihovna

2010

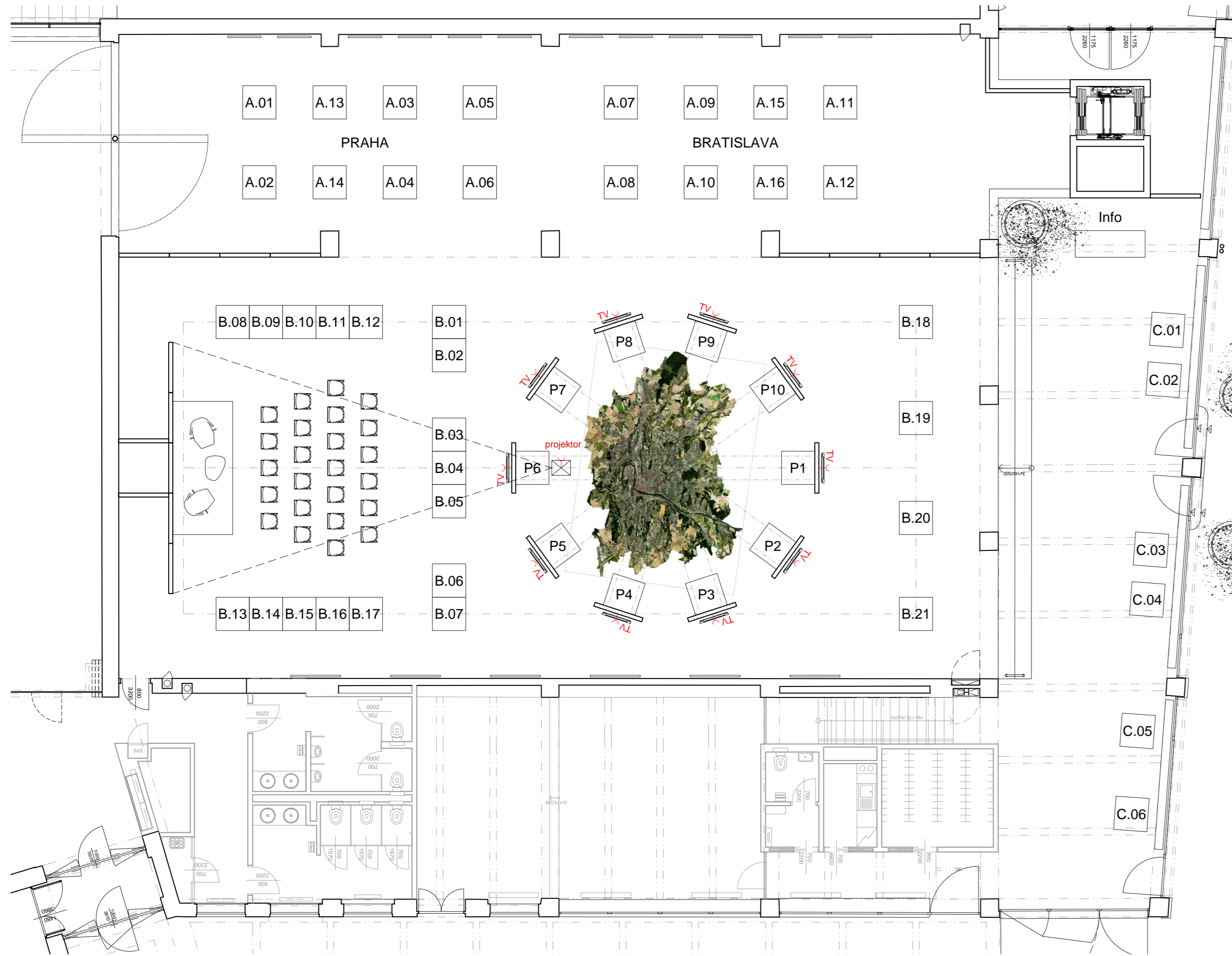
KAVA architekti: Rekonstrukce Malostranské besedy

2011

Petr Burian, Petr Malinský, Jan David: Bytový dům v Lodecké ulici

2017

Petr Franta: České centrum informatiky a robotiky v Dejvicích



POZN.

- výrobní dokumentaci nutno předložit před započátkem výroby projektantovi k odsouhlasení
- veškeré rozměry nutno ověřit na místě
- vzorky materiálů, náhrad a případně způsob opracování nutno předložit projektantovi k odsouhlasení
- vzhled dýhy nutno koordinovat s dodavatelem podlahy / podhledů / obkladů stěn / nábytku
- statické a požární vlastnosti konstrukcí materiálů a prvků garantuje a deklaruje dodavatel
- v rámci výroby dokumentace nebo certifikací při realizaci
- všechny hrany musí být chráněny proti působení vody (čištění, kondenzace vody a pod), žádné ostré hrany
- požadavky na usazování budou konzultovány s investorem a v kooperaci s požadavky na bezpečnostní systém a jeho řešení
- pozici veškerých reálných a technických otvorů a dvířek je nutno vzájemně koordinovat
- veškeré zásuvky nutno vybavit tlumeným samodovíráním

100^{let}
pražské
architektury

organizátor

ARCHITECTURE WEEK

Czech Architecture Week s.r.o.
Budova Mánes
Masarykovo nábřeží 250 / 1
110 00, Praha 1
IČ: 2782688 DIČ: CZ27872688

výkres / drawing title Celkový půdorys
1.N.P.

autor / author Czech Architecture Week s.r.o.

hlavní projektant / project architect Lukáš Juřina

vypracoval / drawn by Lukáš Juřina

-

-

výkres číslo / drawing number 01-1NP_01

paré / drawing set -

měřítko / scale 1 : 100

-

PRAHA / PRAGUE
09 / 2017

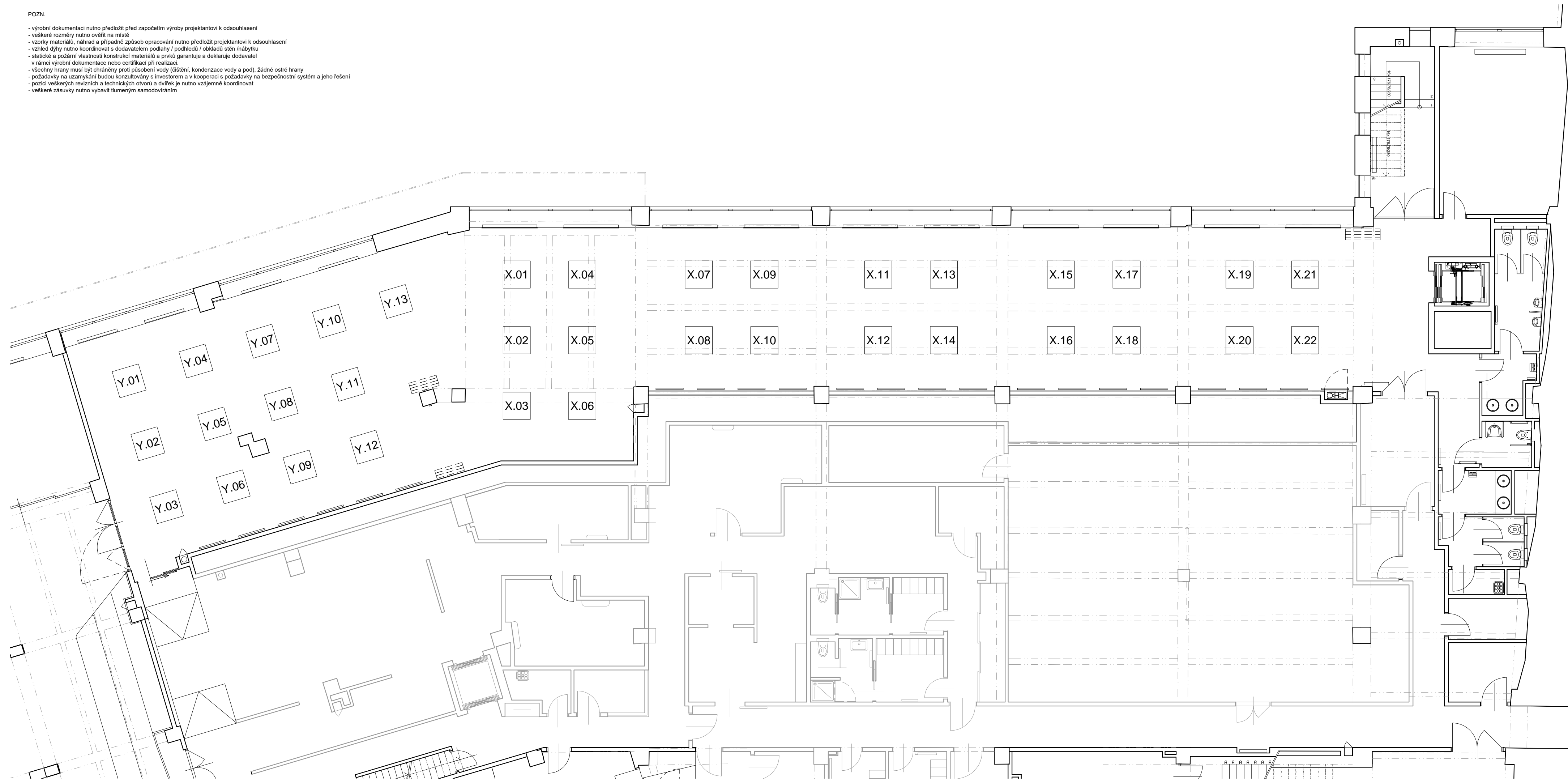
kontakt / contact

zerooone.
studio

Rybná 716/24
Praha 1 - Staré Město
M: +420 603 535 192
lukas.jurina@zerooone.cz
www.zerooone.cz

POZN.

- výrobní dokumentaci nutno předložit před započetím výroby projektantovi k odsouhlasení
- veškeré rozměry nutno ověřit na místě
- vzorky materiálů, náhrad a případné způsob opracování nutno předložit projektantovi k odsouhlasení
- vzhled dýhy nutno koordinovat s dodavatelem podlahy / podhledů / obkladů stěn / nábytku
- statické a požární vlastnosti konstrukcí materiálů a prvků garantuje a deklaruje dodavatel
- v rámci výrobní dokumentace nebo certifikací při realizaci
- všechny hrany musí být chráněny proti působení vody (dřštění, kondenzace vody a pod), žádné ostré hrany
- požadavky na uzamykání budou konzultovány s investorem a v kooperaci s požadavky na bezpečnostní systém a jeho řešení
- pozici veškerých revizních a technických otvorů a dvířek je nutno vzájemně koordinovat
- veškeré zásvuky nutno vybavit tlumeným samodovíráním



100 let
československé
architektury

organizátor

ARCHI TECTURE WEEK

Czech Architecture Week s.r.o.
Budova Mánes
Masarykovo nábřeží 250 / 1
110 00, Praha 1

IČ: 2782688 DIČ: CZ2782688

výkres / drawing title

Celkový půdorys
1.P.P.

autor / author

Czech Architecture Week s.r.o.

hlavní projektant / project architect

Lukáš Juřina

vypracoval / drawn by

Lukáš Juřina

výkres číslo / drawing number

01-1PP_01

paré / drawing set

měřítko / scale

1 : 100

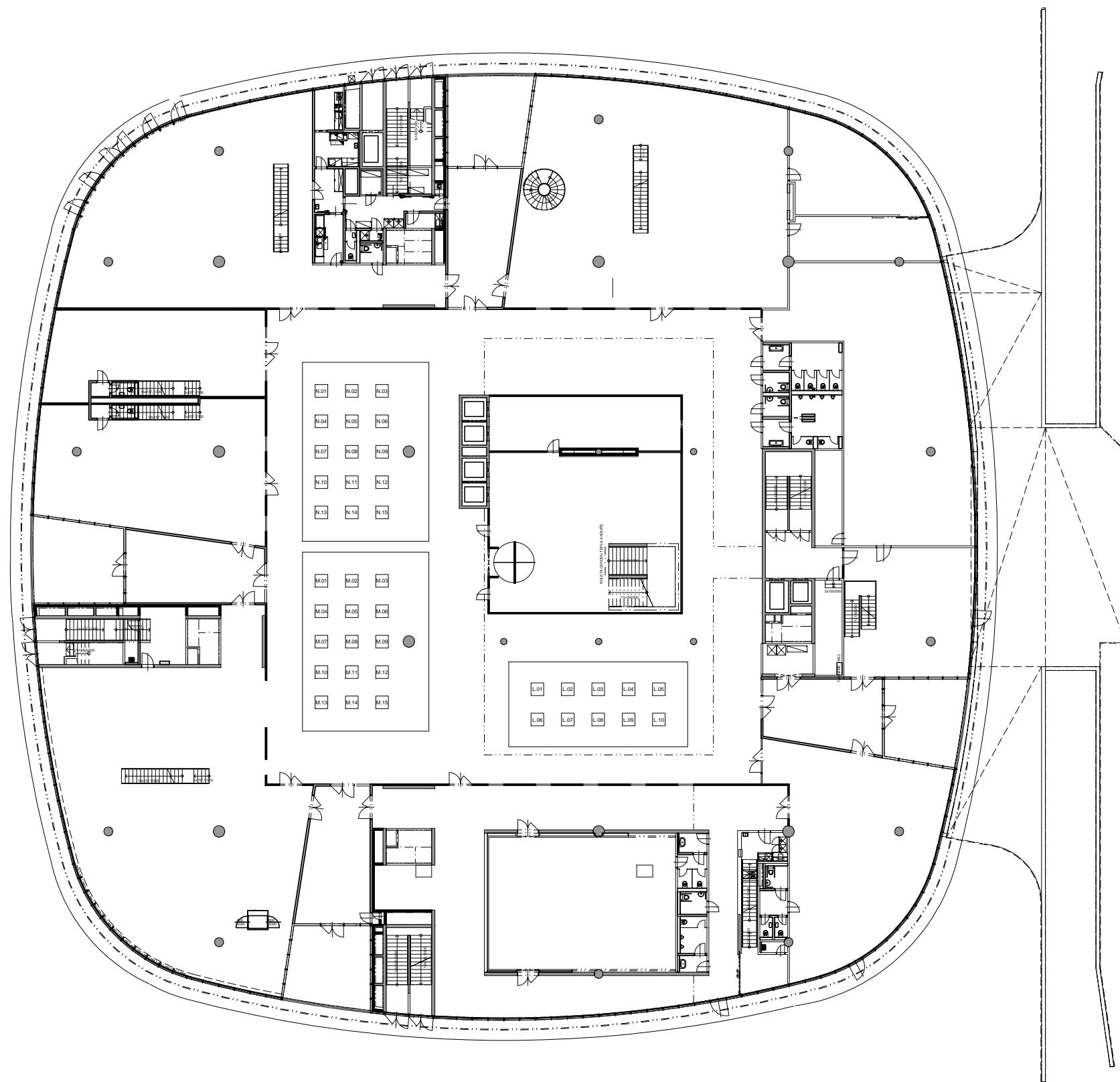
PRAHA / PRAGUE

10 / 2017

kontakt / contact

zerooone.
studio

Rybná 716/24
Praha 1 - Staré Město
M: +420 603 535 192
lukas.jurina@zerooone.cz
www.zerooone.cz



100^{let}
československé
architektury

organizátor

ARCHI TECTURE WEEK

Czech Architecture Week s.r.o.
B u d o v a M á n e s
Masarykovo nábřeží 250 / 1
110 00 , P r a h a 1

IČ: 2782688 DIČ: CZ27872688

výkres / drawing title

Celkový půdorys
1.N.P.

autor / author

Czech Architecture Week s.r.o.

hlavní projektant / project architect

Lukáš Juřina

vypracoval / drawn by

Lukáš Juřina

výkres číslo / drawing number

01-1NP_01

paré / drawing set

měřítko / scale

1 : 400

PRAHA / PRAGUE
10 / 2017

kontakt / contact

zerooone.
studio

Rybná 716/24
Praha 1 - Staré Město
M: +420 603 535 192
lukas.jurina@zerooone.cz
www.zerooone.cz

ARCHI TECTURE WEEK

Czech Architecture Week

Budova Mánes

Masarykovo nábřeží 250/1
110 00 Praha 1

IČ: 27872688, DIČ: CZ27872688
e-mail: info@architectureweek.cz
www.architectureweek.cz